

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12222/2558

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร โจทก์ นายไพศาล ทองเจิมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 337, ป.อ. มาตรา 341, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยเข้าไปเกี่ยวข้องกับคู่เสียหายว่าจ้างให้จำเลยมาช่วยเจรจาไกล่เกลี่ยหนี้ให้แก่ ณ. แต่จำเลยทำผิดหน้าที่โดยฉกฉวยโอกาสนำสำเนาหมายจับปลอมมาใช้แสดงต่อ ณ. ทำให้คู่เสียหายเกิดความกลัวว่า ณ. จะถูกจับกุมดำเนินคดีตามสำเนาหมายจับปลอมดังกล่าว และคู่เสียหายยอมให้ทรัพย์สินแก่จำเลยไป แม้จำเลยจะไม่ได้แสดงการชู้เชียวด้วยตัวของจำเลยเอง แต่การกระทำของจำเลยที่นำสำเนาหมายจับปลอมมาใช้ประกอบการชู้เชียว ทำให้คู่เสียหายเกิดความกลัวว่าจะเป็นอันตรายต่อเสรีภาพของ ณ. บุตรสาวคู่เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สาม การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดฐานกรรโชกแล้ว และเป็นการกระทำความผิดกับความผิดฐานใช้เอกสารราชการปลอม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91, 265, 268, 337 ริปสำเนาหมายจับปลอมของกลาง และให้จำเลยคืนหรือชดใช้เงินและราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน 430,000 บาท แก่คู่เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 337 วรรคแรก การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานใช้เอกสารราชการปลอม จำคุก 2 ปี ฐานกรรโชก จำคุก 3 ปี รวมจำคุก 5 ปี ให้จำเลยคืนหรือชดใช้เงินและราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน 430,000 บาท แก่คู่เสียหาย ริปสำเนาหมายจับปลอมของกลาง ส่วนข้อหาอื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ให้ลงโทษจำคุก 1 ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยรับจ้างคู่เสียหายช่วยเจรจาไกล่เกลี่ยหนี้สินที่นางสาวณัฐรา บุตรสาวคู่เสียหายก่อหนี้ต่อเจ้าหนี้ไว้หลายรายเป็นเงินหลายสิบล้านบาท ระหว่างวันเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง คู่เสียหายติดต่อให้จำเลยช่วยพานางสาวณัฐรา กลับบ้านเพราะกลัวว่านางสาวณัฐราจะถูกจับดำเนินคดีโดยคู่เสียหายมอบพระพุทธรูปบูชา 50 องค์ และโต๊ะหมู่บูชา พร้อมกับโอนเงิน 260,000 บาท เข้าบัญชีกริยาของจำเลย สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารราชการยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยโจทก์ไม่อุทธรณ์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์และจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า ในความผิดฐานใช้เอกสารราชการปลอม แม้โจทก์จะไม่มีพยานยืนยันว่า จำเลยเป็นผู้ปลอมหมายจับของศาลชั้นต้น แต่โจทก์มีนายชนะชาติ ทนายความของนางเต้าเป็นพยานเบิกความว่า จำเลยมาขอถ่ายสำเนาหมายจับคดีที่นางเต้าเป็นโจทก์ฟ้องนางสาวณัฐรา เพื่อให้คู่เสียหายและนางสาวณัฐราดู เพื่อที่คู่เสียหายและนางสาวณัฐราจะได้รับหาเงินมาผ่อนชำระหนี้

จึงให้สำเนาหมายจับจำเลยไป 1 ชุด และวันเกิดเหตุจำเลยมารับนางสาวณัฐฐาไปเจรจาเรื่องหนี้สิน
ที่บริเวณหลังที่ทำการศาลชั้นต้น โดยนายชูชาติ พยานโจทก์เบิกความยืนยันว่า เห็นจำเลยยื่น
หมายจับของศาลที่มีชื่อนางมุกดา เป็นโจทก์ให้นางสาวณัฐฐา ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของ
ผู้เสียหายที่เบิกความว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 9 นาฬิกา นางสาวณัฐฐาโทรศัพท์มาหา
ผู้เสียหายบอกว่ามีหมายจับของนางมุกดาอีกคดีหนึ่งซึ่งผู้เสียหายและนางสาวณัฐฐาไม่ทราบว่านาง
มุกดาได้ฟ้องคดีแก่นางสาวณัฐฐาหรือไม่ หลังจากนั้นนายชูชาติให้จำเลยและนางสาวณัฐฐาไป
เจรจากันในรถยนต์ของนายชูชาติสองต่อสอง ต่อมานายชูชาตินำรถยนต์ไปล้างจึงพบสำเนา
หมายจับ และนำไปให้ผู้เสียหายตรวจสอบเนื่องจากนายชูชาติยืนยันว่า ไม่ได้ฟ้องนางสาวณัฐฐา
เมื่อฟังประกอบกับคำเบิกความของผู้เสียหายที่เบิกความว่า จำเลยได้โทรศัพท์มาหาผู้เสียหาย
หลายครั้ง แจ้งว่านางมุกดาให้ชำระหนี้ ในที่สุดตกลงกันที่ยอดเงิน 1,000,000 บาท ผู้เสียหายไม่
มีเงินจึงต้องยอมนำพระพุทธรูป 50 องค์ มอบแก่จำเลย แต่จำเลยอ้างว่านางมุกดาบอกว่าไม่พอ
ผู้เสียหายจึงโอนเงินอีก 260,000 บาท เข้าบัญชีของภริยาจำเลย พยานหลักฐานของโจทก์ตามที่นำ
สืบมารับฟังได้ว่า จำเลยเป็นผู้นำสำเนาหมายจับ ไปแสดงให้นางสาวณัฐฐาดูจึงเป็นความผิดฐานใช้
เอกสารราชการปลอมแล้ว นั้น โจทก์มีผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความว่า นางสาวณัฐฐาบุตรสาว
ผู้เสียหายมีหนี้สินเนื่องจากการซื้อขายกุ้งเป็นเงินหลายสิบล้านบาท เฉพาะนางเต้าเป็นหนี้อยู่
10,000,000 บาทเศษ จำเลยเข้ามาเกี่ยวข้องกับมาช่วยเจรจาทะสินให้แก่นางสาวณัฐฐา
วันเกิดเหตุเวลา 8 นาฬิกา จำเลยโทรศัพท์มาหาผู้เสียหายให้พานางสาวณัฐฐาไปพบกับจำเลยที่
สถานบริการน้ำมันเชลล์ บริเวณวัดพันท้ายนรสิงห์ เพื่อถอนคดียุติกันที่บริษัทยูนิติ เป็นโจทก์ฟ้อง แต่
ผู้เสียหายไม่ได้ไปด้วย ต่อมาเวลา 9 นาฬิกา นางสาวณัฐฐาโทรศัพท์มาบอกผู้เสียหายว่า มีหมายจับ
ที่นางมุกดาเป็นโจทก์อีกคดีหนึ่งซึ่งไม่ทราบว่านางมุกดาได้ยื่นฟ้องคดีไว้หรือไม่ หลังจากนั้นจำเลย
โทรศัพท์มาหาผู้เสียหายบอกว่ามีหมายจับในคดีที่นางมุกดาเป็นโจทก์และมีเจ้าหน้าที่อีกหลายคน
เจ้าพนักงานตำรวจจะจับนางสาวณัฐฐา ผู้เสียหายตกใจกลัวว่านางสาวณัฐฐาจะต้องเข้าคุกจึงถาม
จำเลยไปว่า จะต้องทำอย่างไร จำเลยบอกว่าไม่เป็นไรจะช่วยเหลือเจรจากับเจ้าหน้าที่ หลังจากนั้นจำเลย
โทรศัพท์มาหาผู้เสียหายบอกว่านางมุกดาต้องการเงิน 1,000,000 บาท ผู้เสียหายบอกจำเลยว่า
วันนี้ไม่มีเงิน คงต้องยอมให้นางสาวณัฐฐาติดคุก จำเลยบอกว่าไม่เป็นไรจะช่วยเหลือเจรจาให้และบอกให้
ผู้เสียหายนำพระเครื่องที่มีอยู่มาให้ เหตุที่จำเลยรู้ว่าผู้เสียหายมีพระเครื่องเพราะจำเลยเคยมาเห็น
ที่บ้าน ผู้เสียหายจึงยอมให้จำเลยนำพระเครื่องไปเพื่อเจรจาทะสินแก่นางมุกดา ต่อมาจำเลย
โทรศัพท์มาหาผู้เสียหายอีกบอกว่านางมุกดาไม่ยอม ขอเพิ่มเงินอีก 260,000 บาท วันรุ่งขึ้นจำเลย
ให้คนมาขนพระเครื่องพร้อมโต๊ะหมู่บูชา ส่วนเงิน 260,000 บาท ผู้เสียหายโอนไปเข้าบัญชีภริยา
จำเลยเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2556 ต่อมาวันที่ 10 มกราคม 2556 นายชูชาติสามีนางมุกดา โทรศัพท์
มาบอกผู้เสียหายว่านางสาวณัฐฐาสืบเอกสารไว้ในรถยนต์ของนายชูชาติคือ สำเนาหมายจับ
ผู้เสียหายถามนายชูชาติว่าหนี้สินของนางมุกดาได้มีการแจ้งความดำเนินคดีแก่นางสาวณัฐฐาแล้ว
หรือยัง นายชูชาติตอบว่ายังไม่มีการฟ้องคดี แต่จำเลยและนางสาวณัฐฐาเคยเข้าไปพูดคุยกันใน
รถยนต์ของนายชูชาติ และนายชูชาติบอกผู้เสียหายว่าจำเลยเป็นคนมอบสำเนาหมายจับ แก่
นางสาวณัฐฐาในรถยนต์ของนายชูชาติ ผู้เสียหายจึงขอสำเนาหมายจับดังกล่าวจากนายชูชาติให้
คนไปตรวจสอบที่ศาลชั้นต้นจึงทราบว่าหมายเลขคดีที่ปรากฏในสำเนาหมายจับ เป็นหมายเลขคดี
ที่นางเต้าเป็นโจทก์ เมื่อทราบว่าหมายจับปลอมผู้เสียหายจึงไปแจ้งความดำเนินคดีแก่จำเลย
นายชูชาติ สามีนางมุกดา พยานโจทก์อีกปากหนึ่งเบิกความว่า นางสาวณัฐฐากับนางมุกดา

เป็นเพื่อนกันและทำธุรกิจร่วมกัน นางสาวณัฐฐาเป็นหนี้นางมุกดาอยู่เป็นเงิน 15,700,000 บาท มีการเจรจากันมาตลอด เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2556 พยานพบจำเลยที่บริเวณศาลชั้นต้น โดยวันดังกล่าวพยานเดินทางไปศาลเนื่องจากจำเลยโทรศัพท์มาแจ้งว่าจะพานางสาวณัฐฐามาพูดคุยเจรจายอดหนี้คดีที่บริษัทนิติเป็นโจทก์ฟ้องโดยมีนางมุกดาเข้ามาด้วย แต่เมื่อพบและเจรจากันแล้ว นางมุกดาโมโหเดินออกไปที่อื่น พยานจึงเข้าไปพูดคุยกับนางสาวณัฐฐาแทน ระหว่างนั้นพยานได้ยินจำเลยพูดคุยกับนางสาวณัฐฐาว่านางสาวณัฐฐายังมีหมายจับอีกหลายคดี และเห็นจำเลยถือหมายจับอยู่ในมือโดยหมายจับใบหนึ่งมีชื่อ นางมุกดาเป็นโจทก์ พยานเข้าใจว่าน่าจะเป็นหมายจับที่ไปแจ้งความไว้เมื่อช่วงเดือนมีนาคม 2554 แต่ที่ไปแจ้งความไว้ไม่ได้เป็นการแจ้งความให้ดำเนินคดี เพียงแต่แจ้งให้เจ้าพนักงานตำรวจลงบันทึกรายงานประจำวันไว้เป็นหลักฐาน หลังพูดคุยอีกครั้งนางสาวณัฐฐาบอกว่ารู้สึกอายที่มีเจ้าหนี้หลายราย และชวนพยานกับจำเลยเข้าไปพูดคุยในรถยนต์ของพยานที่จอดอยู่ใกล้บริเวณศาล เมื่อเดินไปถึงที่รถ จำเลยบอกพยานว่า ขอพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับนางสาวณัฐฐา พยานจึงยืนรออยู่ข้างรถและไม่ได้ยินเสียงพูดคุยของจำเลยและนางสาวณัฐฐา หลังจากนั้นพยานเห็นจำเลยลงจากรถไปพูดคุยโทรศัพท์นานประมาณ 1 ชั่วโมง ภายหลังต่อมาจึงทราบว่าจำเลยโทรศัพท์ไปพูดคุยกับผู้เสียหาย ต่อมาวันที่ 10 มกราคม 2556 เวลา 9 นาฬิกา ขณะพยานนั่งรถยนต์ของพยานได้พบสำเนาหมายจับ ในช่องเก็บของบริเวณประตูซ้ายมือด้านหลังของรถ พยานรู้สึกแปลกใจ จึงไปพูดคุยกับนางมุกดาว่าไม่เคยแจ้งความให้ดำเนินคดีแก่นางสาวณัฐฐา เหตุใดจึงมีหมายจับของศาลได้ พยานไปสอบถามเพื่อนที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจจึงทราบว่า กรณีดังกล่าวไม่สามารถออกหมายจับได้ วันเดียวกันเวลา 13 นาฬิกา พยานจึงไปหาผู้เสียหายมอบสำเนาหมายจับ แก่ผู้เสียหาย และเบิกความตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า สำเนาหมายจับจะเป็นฉบับเดียวกันกับที่เห็นในวันเกิดเหตุหรือไม่ ไม่แน่ใจ แต่เอกสารที่เห็นจำเลยให้นางสาวณัฐฐาดู ดูแล้วลักษณะคล้ายหมายจับ และโจทก์มีนางพิระญาณ์หรือนางมุกดา เป็นพยานเบิกความว่า พยานและนางสาวณัฐฐาทำธุรกิจซื้องุ้งด้วยกัน โดยนางสาวณัฐฐามีหนี้ค้างชำระพยานอยู่เป็นเงิน 15,700,000 บาท เมื่อประมาณปลายปี 2555 จำเลยโทรศัพท์มาหาพยาน บอกให้พยานไปพบที่โรงงานของผู้เสียหายเนื่องจากได้นัดหมายบรรดาเจ้าหนี้ของนางสาวณัฐฐามาประชุมกัน พยานพร้อมสามีคือนายชูชาติไปโรงงานดังกล่าวพบจำเลยแนะนำตัวเองว่าชื่อ "มานพ" และอ้างว่าเป็นน้องชายของผู้เสียหายจะมาพูดเจรจากันให้และมีการตกลงว่าจะลดหนี้ให้นางสาวณัฐฐาเหลือเพียง 15 เปอร์เซ็นต์ ของต้นเงิน เป็นเงินประมาณ 2,400,000 บาทเศษ ต่อมาวันที่ 7 มกราคม 2556 จำเลยโทรศัพท์มาหาพยานบอกว่าจะพานางสาวณัฐฐามาพบที่ศาลชั้นต้น เพื่อพูดคุยเรื่องที่ค้างชำระ พยานเดินทางไปพร้อมกับนายชูชาติ เห็นจำเลยกับนางสาวณัฐฐาเดินทางมาที่บริเวณศาลและเห็นจำเลยถือเอกสารบางอย่างในมือ พยานเข้าไปพูดคุยกับนางสาวณัฐฐาได้ครู่หนึ่งแล้วได้เถียงกัน นายชูชาติเดินเข้ามาห้ามและบอกว่าจะเจรจากับนางสาวณัฐฐาเอง พยานจึงเดินออกไป หลังจากนั้นประมาณ 1 ชั่วโมง นายชูชาติโทรศัพท์ตามให้พยานกลับไปบริเวณศาลชั้นต้นและบอกว่าไม่สามารถพูดคุยกับนางสาวณัฐฐาได้ พยานไม่เห็นนางสาวณัฐฐาและจำเลยที่บริเวณดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้น นายชูชาติเล่าให้พยานฟังว่า ในวันที่มาเจรจากันที่บริเวณศาลชั้นต้น จำเลยได้โทรศัพท์ไปหาผู้เสียหายอ้างว่าพยานต้องการเงินสด 1,000,000 บาท แต่ผู้เสียหายไม่มีเงินจำนวนดังกล่าวให้ จำเลยบอกนายชูชาติว่าผู้เสียหายจะนำพระเครื่องมาขายแก่จำเลย จะได้เงินประมาณ 700,000 บาท กับเงินสดอีก 200,000 บาทเศษ มาชำระหนี้แก่พยาน ต่อมาวันที่ 10 มกราคม 2556 นายชูชาตินำรถยนต์ไปล้าง

และพบสำเนาหมายจับ นายชูชาตินำเอกสารดังกล่าวมาให้ดูและถามพยานว่าได้มีการแจ้งความดำเนินคดีแก่นางสาวณัฐธาหรือไม่ พยานตอบนายชูชาติว่าไม่เคยแจ้งความดำเนินคดีแก่นางสาวณัฐธา เพียงแต่เคยไปแจ้งความไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจเมืองสมุทรสาคร นายชูชาติโทรศัพท์ไปถามเพื่อนที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจแล้วทราบว่ากรณีที่พยานไปแจ้งความเป็นหลักฐานไม่สามารถออกหมายจับได้ นายชูชาติจึงนำสำเนาหมายจับดังกล่าวไปมอบแก่ผู้เสียหาย และเบิกความว่าตามสำเนาหมายจับ ที่ระบุว่า "นางมุกดา ถ้วยทอง" ในช่วงเวลาดังกล่าวพยานจะใช้ชื่อสกุลว่า "ถ้วยทองนพเก้า" ที่สำเนาหมายจับระบุชื่อสกุลของพยานว่า "ถ้วยทอง" จึงไม่ถูกต้อง และคนที่ไม่สนิทสนมกับพยานจะไม่ทราบชื่อเท็จจริงดังกล่าว ส่วนพนักงานสอบสวนโทภาณุพันธ์ พนักงานสอบสวนพยานโจทก์เบิกความว่า กรณีที่ผู้เสียหายมาร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยในข้อหากรรโชกทรัพย์ มีและใช้เอกสารราชการปลอม พยานได้ไปตรวจสอบที่ศาลชั้นต้นแล้วพบว่าสำเนาหมายจับ เป็นสำเนาหมายจับปลอม ตามหนังสือตรวจสอบ และเบิกความตอบคำถามค้านทนายจำเลยว่า พยานได้เรียกนายชนะชาติมาเป็นพยานในคดี นายชนะชาติให้การว่าได้มอบสำเนาหมายจับให้แก่จำเลยไปโดยสำเนาหมายจับที่มอบให้ไประบุว่า นางเต้า เป็นโจทก์ ในข้อเดียวกัน จำเลยอ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า ก่อนเกิดเหตุ ผู้เสียหายว่าจ้างจำเลยเจรจาลดหนี้ของนางสาวณัฐธาบุตรผู้เสียหายซึ่งมีเจ้าหนี้อยู่หลายรายเป็นเงินหลายล้านบาท โดยรายนางมุกดาจำเลยใกล้เคียงแล้วได้ข้อตกลงว่า นางมุกดาจะลดหนี้จาก 15,000,000 บาทเศษ เหลือ 2,400,000 บาทเศษ ส่วนเจ้าหนี้รายนางเต้า เสร็จตกลงกันไม่ได้ จำเลยไปเจรจากับนายชนะชาติ ทนายความของนางเต้า แต่นายชนะชาติไม่ยอมตกลงโดยอ้างว่าศาลจะพิพากษาคดีแล้ว วันที่ 4 มกราคม 2556 จำเลยติดต่อไปหานายชนะชาติอีก นายชนะชาติบอกจำเลยศาลมีคำพิพากษาและออกหมายจับนางสาวณัฐธาแล้วและนายชนะชาติมอบหมายจับแก่จำเลยเพื่อนำไปมอบให้แก่ผู้เสียหาย แต่ผู้เสียหายเห็นหมายจับแล้วก็ได้ชำระหนี้แก่นางเต้า ช่วงเย็นวันเดียวกันนางสาวณัฐธาติดต่อจำเลยเรื่องที่จะถอนคดีบริษัทนี้ โดยนัดหมายไปพบกันในวันที่ 5 มกราคม 2556 เมื่อไปถึงบริเวณศาลชั้นต้นจำเลยได้ยินนางมุกดาพูดกับนางสาวณัฐธาว่ายังมีเจ้าหนี้ตามมาอีก 20 ถึง 30 คน จำเลยจึงให้นางสาวณัฐธาชวนนางมุกดามาที่รถของจำเลยเพื่อพูดคุยกัน นางมุกดาบอกนางสาวณัฐธาว่าต้องการเงิน 1,000,000 บาท จึงจะยุติคดีและบอกนางสาวณัฐธาว่ายังมีหมายจับที่นางเต้า เป็นโจทก์ฟ้องคดีอยู่ แต่จำเลยไม่เห็นหมายจับ หลังจากนั้น 1 ชั่วโมง นางสาวณัฐธาโทรศัพท์ไปหาผู้เสียหายแล้วยื่นโทรศัพท์ให้จำเลยพูดคุยกับผู้เสียหาย ผู้เสียหายบอกจำเลยว่าจะทำอะไรก็ได้ให้พานางสาวณัฐธากลับบ้านให้ได้ จำเลยรับปากว่าจะพานางสาวณัฐธา กลับบ้าน และเบิกความว่า ระหว่างพูดคุยกันก่อนหน้านั้นนางสาวณัฐธาบอกนายชูชาติและนางมุกดาว่าบิดานางสาวณัฐธามีพระเครื่องจำนวนมาก จะให้บิดานำพระเครื่องมาตีใช้หนี้ แต่นางมุกดาบอกว่าพระเครื่องอย่างเดียวไม่พออนุญาตนำเงินสดมาใช้หนี้ด้วย และมีการพูดคุยตกลงกันได้ที่จำนวนเงิน 260,000 บาท ในวันดังกล่าวจำเลยมีเงินติดตัวอยู่ 60,000 บาท จึงนำเงินจำนวนดังกล่าวชำระหนี้นางมุกดาไปก่อน ต่อมาวันที่ 9 มกราคม 2556 ผู้เสียหายได้ออนเงิน 260,000 บาท มาให้จำเลยโดยเข้าบัญชีของนางสุภาพร ภริยาจำเลย จำเลยจึงโอนเงินไปให้นายชูชาติ 200,000 บาท ในวันที่ 5 มกราคม 2556 บิดานางสาวณัฐธาบอกนายชูชาติและนางมุกดาให้ไปเอาพระเครื่องที่โรงงานแต่เจ้าของโรงงานไม่ยอมให้พระเครื่องมา จำเลยไปเจรจากับเจ้าของโรงงานคนใหม่จนยอมตกลงให้พระเครื่องมา วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2556 ผู้เสียหายโทรศัพท์มาหาจำเลยบอกให้ไปช่วยนำพระเครื่องกลับมาให้ จำเลยไปเจรจากับนายชูชาติจนนายชูชาติยอมคืนพระเครื่อง จำเลยนำพระเครื่อง

ดังกล่าวมาไว้ที่บ้านของจำเลยและโทรศัพท์ไปบอกให้ผู้เสียหายมารับพระเครื่องคืน ผู้เสียหายบอกว่าฝากไว้ที่จำเลยก่อนจนกระทั่งวันที่ 1 มีนาคม 2556 ผู้เสียหายพาเจ้าพนักงานตำรวจมาจับกุมจำเลยพร้อมกับยึดพระเครื่องดังกล่าวไป และเบิกความตอบคำถามค้านโจทก์ว่า จำเลยกับนายชูชาติ นางมุกดา และนายชนะชาติไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน เห็นว่า โจทก์มีนายชนะชาติ ทนายความของนางเต้าซึ่งเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนางสาวณัฐฐาในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2534 เบิกความยืนยันว่า จำเลยเป็นคนขอถ่ายสำเนาหมายจับโดยจำเลยอ้างต่อนายชนะชาติว่า จะนำสำเนาหมายจับฉบับดังกล่าวไปให้ผู้เสียหายและนางสาวณัฐฐา ได้รับความจากคำเบิกความของผู้เสียหายว่า วันเกิดเหตุเวลา 9 นาฬิกา นางสาวณัฐฐาโทรศัพท์มาหาผู้เสียหายบอกว่ายังมีหมายจับของนางมุกดาอีกหนึ่งคดีคือ สำเนาหมายจับที่มีข้อความรายละเอียดทุกอย่างเหมือนข้อความในสำเนาหมายจับ คงแตกต่างเฉพาะชื่อโจทก์ในคดีที่ระบุว่า นางมุกดา เป็นโจทก์ซึ่งนางมุกดาเบิกความว่า ตนเองยังไม่เคยดำเนินคดีแก่นางสาวณัฐฐา อีกทั้งศาลชั้นต้นมีหนังสือยืนยันว่าสำเนาหมายจับ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาครส่งไปให้ตรวจสอบ มีการแก้ไขชื่อโจทก์จากนางเต้า เป็นนางมุกดา เมื่อได้รับความจากนายชูชาติพยานโจทก์ว่า วันเกิดเหตุพยานให้จำเลยและนางสาวณัฐฐาเข้าไปพูดคุยกันในรถยนต์ของพยาน ต่อมาพยานพบสำเนาหมายจับที่มีการทำปลอมขึ้นภายในรถยนต์ของพยาน ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหายว่า ในวันเกิดเหตุ นางสาวณัฐฐาโทรศัพท์ไปหาผู้เสียหายบอกว่ายังมีหมายจับของนางมุกดาอีกหนึ่งคดี ซึ่งนางมุกดาพยานโจทก์เบิกความยืนยันว่า พยานไม่เคยดำเนินคดีแก่นางสาวณัฐฐา พยานหลักฐานของโจทก์จึงมีน้ำหนักให้เชื่อว่าจำเลยเป็นผู้นำสำเนาหมายจับ 8 ซึ่งเป็นหมายจับปลอมไปแสดงต่อนางสาวณัฐฐา ทำให้นางสาวณัฐฐาต้องโทรศัพท์ไปบอกผู้เสียหาย และผู้เสียหายกลัวว่านางสาวณัฐฐาจะถูกจับกุมดำเนินคดีจึงยอมมอบพระเครื่องพร้อมโต๊ะหมู่บูชา และโอนเงินไปเข้าบัญชีรียาจำเลยอีกส่วนหนึ่ง แม้โจทก์จะไม่ได้ตัวนางสาวณัฐฐามาเบิกความ ก็ไม่ถือว่าพยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักน้อยถึงกับรับฟังไม่ได้ และเห็นว่าพยานหลักฐานของจำเลยไม่มีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ จำเลยจึงมีความผิดฐานใช้เอกสารราชการปลอม คงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการต่อไปว่า จำเลยมีความผิดฐานกรรโชกด้วยหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 337 วรรคแรก บัญญัติว่า "ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญ หรือของบุคคลที่สามจนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกรรโชก ..."เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยเข้าไปเกี่ยวข้องกับโดยผู้เสียหายว่าจ้างให้จำเลยมาช่วยเจรจาไกล่เกลี่ยหนี้ให้แก่นางสาวณัฐฐา แต่จำเลยทำผิดหน้าที่โดยฉกฉวยโอกาสนำสำเนาหมายจับปลอมมาใช้แสดงต่อนางสาวณัฐฐา ทำให้ผู้เสียหายเกิดความกลัวว่านางสาวณัฐฐาจะถูกจับกุมดำเนินคดีตามสำเนาหมายจับปลอมดังกล่าว และผู้เสียหายยอมให้ทรัพย์สินแก่จำเลยไป แม้จำเลยจะไม่ได้แสดงการขู่เข็ญด้วยตัวของจำเลยเอง แต่การกระทำของจำเลยที่นำสำเนาหมายจับปลอมมาใช้ประกอบการขู่เข็ญ ทำให้ผู้เสียหายเกิดความกลัวว่าจะเป็นอันตรายต่อเสรีภาพของนางสาวณัฐฐา บุตรสาวผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สาม การกระทำของจำเลยก็เป็นความผิดฐานกรรโชกแล้วหาใช่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษามานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น ส่วนฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง พฤติการณ์ที่จำเลยนำสำเนาหมายจับปลอมไปแสดงต่อนางสาวณัฐฐา บุตรผู้เสียหาย ทำให้นางสาวณัฐฐาต้องโทรศัพท์ไปบอก

ผู้เสียหาย และผู้เสียหายกล่าวว่านางสาวณัฐฐาจะถูกจับกุมดำเนินคดี จึงยอมมอบพระเครื่องพร้อม
โต๊ะหมู่บูชา และโอนเงินไปเข้าบัญชีกรียาจำเลยอีกส่วนหนึ่ง เป็นการกระทำที่มีเจตนามุ่งหมาย
เพื่อให้ได้รับทรัพย์สินไปจากผู้เสียหายเป็นหลัก จึงเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลาย
บท หาได้เป็นความผิดสองกรรมต่างกันดังที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยไม่ ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่
เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็ยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้อง
ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225
พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก
ประกอบมาตรา 265, 337 วรรคแรก การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อ
กฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้จำคุก 3 ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

รังสรรค์ ดวงพัตรา · วีรา ไวยหงษ์ รินทร์ศรี · ชลิษฐ์ สวัสดิ์ทัต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/12222/2558>